

ӘӨЖ 82.09(574)

Құралқанова Ботакөз Шайкенқызы

филология ғылымдарының кандидаты, Павлодар мемлекеттік педагогикалық университеті
e-mail: bota0975@mail.ru

КӨРКЕМ МӘТІНДЕГІ АВТОРЛЫҚ ҰСТАНЫМДЫ КӨРСЕТУ ТӘСІЛДЕРІ

Әдебиеттану ғылымында «мәтіндегі автор» мәселесі зерттеу нысанына іліккеннен бері көркем мәтіндегі авторлық ұстанымның көріну ерекшеліктеріне деген қызығушылық та арта түсті. Көркем мәтінді түсіну барысында (тіпті филологиялық талдау мәтін ауқымынан шықпаған жағдайдың өзінде) шығармада көрініс табатын авторлық ұстанымды ескермеу мүмкін емес.

Авторлық ұстаным мәтіннің архитектурикасында да, баяндау құрылымында да, кеңістік-уақыттың берілу өзгешелігінен де байқалады, өз кезегінде авторлық ұстаным оның дүниетаным ерекшеліктерін көрсетеді. Аталмыш мақалада авторлық ұстанымды білдірудегі атаулар, кілтті сөздер, жалқы есімдердің қызметі талданған. Көркем мәтінге филологиялық талдау жасағанда мәтіннің антропонимдік кеңістігіне де баса назар аудару қажет. Мәтінді түсіну үшін кейіпкер есімінің этимологиясын, басқа есімдермен байланысын ескеру керектігі де сөз болған.

Түйін сөздер: «мәтіндегі автор», авторлық ұстаным, архитектурика, баяндау құрылымы, антропонимдік кеңістік, атау, кілтті сөздер, жалқы есімдер.

В литературоведении с момента появления термина «автор в тексте» повысился интерес к особенностям проявления авторской позиции в художественном тексте. При понимании художественного текста (даже если филологический анализ не выходит из диапазона текста) невозможно не учитывать авторскую позицию, отражающуюся в произведении.

Авторская позиция проявляется как в архитектонике текста, так и в структуре повествования, так и в специфике пространственно-временной организации, в свою очередь авторская позиция отражает ее мировоззренческие особенности. В данной статье проанализированы названия, ключевые слова, функции имен собственных, которые отражают авторскую позицию. При филологическом анализе художественного текста особое внимание необходимо уделить антропонимическому пространству текста. Для понимания текста необходимо учитывать этимологию имени персонажа, также связь с другими именами.

Ключевые слова: «автор в тексте», авторская позиция, архитектурика, структура повествования, антропонимическое пространство, названия, ключевые слова, имена собственные.

In literary studies since the appearance of the term «author in the text» increased interest in the peculiarities of the author's position in the literary text. When understanding a literary text (even if the philological analysis does not go out of the range of the text) it is impossible not to take into account the author's position reflected in the work. The author's position is manifested both in the architectonics of the text, and in the structure of the presentation, and in the specifics of the space-time organization, in turn, the author's position reflects its ideological features. This article analyzes the names, keywords, functions of proper names that reflect the author's position. In the philological analysis of a literary text, special attention should be paid to the anthroponymic space of the text. To understand the text it is necessary to take into account the etymology of the character's name, as well as the relationship with other names.

Keywords: «author in the text», author's position, architectonic, in the structure of the presentation, anthroponymic space, the names, keywords, proper names.

Көркем мәтінді түсіну барысында (тіпті филологиялық талдау мәтін ауқымынан шықпаған жағдайдың өзінде) шығармада көрініс табатын авторлық ұстанымды ескермеу мүмкін емес.

Әдебиеттану ғылымында «мәтіндегі автор» мәселесі зерттеу нысанына іліккеннен бері көркем мәтіндегі авторлық ұстанымның көріну ерекшеліктеріне деген қызығушылық та арта түсті.

Орыс әдебиеттану ғылымында «автор» сөзі әртүрлі мағынада жұмсалады. Бұған байланысты зерттеуші Б.О.Корман былай деп жазады: «Слово «автор» употребляется в нескольких значениях. Прежде всего оно означает писателя, реально существовавшего человека. В других случаях оно обозначает некую концепцию, некий взгляд

на действительность, выражением которого является все произведение. Наконец, это слово употребляется для обозначения некоторых явлений, характерных для отдельных жанров и родов» [1, 9 б.].

Б.О.Корманның анықтамасына сүйенсек, бірінші мағынадағы автор – биографиялық автор, яғни белгілі бір шығарманың жасаушысы, «дүниеге әкелушісі», нақты адам. Екінші мағынадағы автор – көркем шығармада көрініс тапқан шындыққа деген автордың өзіндік көзқарасы. Үшіншіден, «автор» сөзі эпикалық тек аясындағы шығармалардағы «әңгімеші, баяндаушыны» білдіреді.

Қазақ әдебиеттану ғылымында да «автор» ұғымы зерттеушілер тарапынан әртүрлі түсіндіріледі. Осыған орай Т.Есембеков: «Қазіргі

ғылымда орныққан көзқарастарды жүйелесек, «автор» термині жалпы тұрғыдан былайша қарастырылып жүр: а) «биографиялық автор», ә) «автор-баяндаушы», б) «автор – болмысқа деген көзқарас», в) «автор-көркем образ», г) «бейтарап куәгер», д) «нарратор», е) «автор-аноним, белгісіз персонаж», ж) «көркем әлемнің иесі», з) «мәтін жаратушы», и) «көркем әлем тудырушы» [2, 16 б.], - дейді.

Ал «ұстаным» – белгілі бір мәселе бойынша көзқарас білдіру, баға беру. Осыған орай, авторлық ұстаным неден байқалады деген сауалға келсек, біріншіден, автордың тақырып таңдауы мен сұрыптаған өмірлік материалдарға деген көзқарасынан; екіншіден, шығармаға ат қоюы мен кейіпкер таңдауынан, үшіншіден, мәтіннің сюжеттік-композициялық құрылымы мен баяндау тәсілдерінен байқалады.

Сонымен, авторлық ұстаным мәтіннің архитектурасында да, баяндау құрылымында да, кеңістік-уақыттың берілу өзгешелігінен де байқалады, өз кезегінде авторлық ұстаным оның дүниетаным ерекшеліктерін көрсетеді. Бірақ нақты талдау кезінде атаулар, кілтті сөздер, жалқы есімдердің авторлық ұстанымды білдірудегі ролі зор.

Көркем мәтіннің атауы: нышандары, түрлері және қызметі.

Мәтіннің атауы оның ажырамас бір бөлігі болып табылады. Атау –мәтіннен тысқары болғанымен, мәтіндегі авторлық ұстанымды түсінуде маңызды қызмет атқарады. Шығарманың атауы - мәтінмен танысудың алғашқы сатысы, сондай-ақ оқырманның мәтінде баяндалатын оқиғаға деген қызығушылығын арттырады.

Атау – «это компрессированное, нераскрытое содержание текста. Его можно метафорически изобразить в виде закрученной пружины, раскрывающей свои возможности в процессе развертывания» [3, 133 б.].

Мәтіннің атауы оқырманға шығарманың көркемдік әлемінің есігін ашады. Ол мәтіннің негізгі тақырыбына, оқиғаның сюжеттік желісіне немесе ондағы қайшылықтарға нұсқайды. Мысал ретінде С.Көбеевтің «Қалың мал», С.Сейфуллиннің «Тар жол, тайғақ кешу», Т.Ахтановтың «Қаһарлы күндер» романдарын келтіруге болады.

Көп жағдайда басты кейіпкердің есімі, лақап аты, кәсібі, мамандығы шығарманың атауы ретінде алынады («Ботагөз», «Ұлпан», «Қамар сұлу», «Ақбілек», «Ақан сері», «Дарабоз», «Азамат Азаматыч», «Сүйекші», «Доктор

Дарханов»).

Сондай-ақ, кейбір шығармалардың атауы мәтіннің басынан бастап соңына дейін көрініс беріп отыратын образды бірінші кезекке шығарады. Мысалы, Ә.Кекілбаевтың «Шыңырау» повесінде «шыңырау» сөзі образдың негізгі кілті ретінде мәтінге ұйытқы болады.

Мәтін атауы шығармадағы оқиғаның уақыты мен орнынан да хабар беруі мүмкін, сөйтіп туындыдағы көркем уақыт пен кеңістікті жасауға ат салысады, мысалы, М.Әуезовтің «Қараш-қараш оқиғасы», С.Мұқановтың «Сырдария», Ғ.Мұстафиннің «Қарағанды», К.Сегізбаевтың «Біз қалада тұрамыз», С.Досановтың «Жиырмасыншы ғасыр» атты романдарын атауға болады.

Сонымен қатар, шығарма атауы оның жанрлық ерекшелігін тікелей немесе жанама түрде көрсетуі де мүмкін, сол арқылы оқырманның санасында нақты әдеби жанр мен түр туралы ой қалыптастырады («Тергеушінің күнделігі», «Аңшының жазбалары», «Автобиографиялық әңгіме», «Әзімханның әңгімелері»).

Шығарманың атауы мәтіндегі баяндау түрлерімен де тығыз байланысты болып келеді. Бұл жағдайда ол баяндау түрін анықтайды. Сондықтан мәтіннің атаулары жеке сөздерден немесе кейіпкерлердің айтқан сөздерінен, олардың бағалауыш лексикасынан тұруы мүмкін («Ұйқым келмейді», «Кешір мені»). Мұндай тәсіл Д.Амантайдың «Мен сізге ғашықпын» повесіне тән болып келеді. Кейде шығарма атауындағы бағалау авторлық ұстаныммен сәйкес келмей жатады.

Шығарма атауы әрқашан мәтіннің оқырманына бағытталады. Кейбір шығарма атауларының сұраулы мағынада жұмсалуды осыны дәлелдейді. С.Торайғыровтың «Кім жазықты?», М.Әуезовтің «Кім кінәлі?», О.Бөкеевтің «Қайдасың, қасқа құлыным?» шығармаларын атауға болады.

Қазақ прозасында анималистік атаулар өте жиі кездеседі: «Кербұғы», «Тарзан», «Көксерек», «Қара бура». Мұндай атаулардың өзінде астарлы мағына, аллегориялық сипат бар.

Атау ретінде пейзаж немесе портреттік белгі де алынуы мүмкін, мысалы, «Боран», «Шатқалаң», «Бадырақ көз», «Асау арна».

Соңғы кезде символ мәніндегі атаулар да жиі кездеседі. Мәселен, А.Алтайдың «Казино», «Түсік», М.Мағауиннің «Құмырсқа-қырғын» шығармалары.

Сонымен, көркем шығарманың атауы әртүрлі қызмет атқарады:

Біріншіден, мәтінді оның көркемдік әлемімен, оның ішінде басты кейіпкерлермен, оқиғаның өту уақыты, негізгі кеңістіктік ерекшеліктерімен байланыстырады. Мысалы, Ғ.Мүсіреповтің «Ұлпан», С.Жүнісовтің «Ақан сері», Х.Есенжановтың «Ақ Жайық», Б.Тілегеновтің «Сексен алтыншы жыл» шығармалары.

Екіншіден, шығарма атауы суреттелетін жағдайлар мен оқиғаларға деген автордың көзқарасын, ойын аңғартады. С.Сейфуллиннің «Тар жол, тайғақ кешу», Р.Сейсенбаевтың «Өмір сүргің келсе», Қ.Шабданұлының «Қылмыс» шығармаларынан көруге болады. Бұндай жағдайда шығарма атауы автордың мәтінге берген түсініктемесіндей әсер қалдырады.

Үшіншіден, атау автор мен оқырман арасында байланыс орнатып, оқырманның шығармашылық бағасын білдіреді.

Бірінші жағдайда атау көбінесе кейіпкердің есімі, оқиғаның өту уақыты немесе өткен орнының атауымен беріледі.

Екінші жағдайда, атау бағалау түрінде алынады да, шығарманы қабылдау кезінде оқырманның өз түсінігі қалыптасады. Осындай атау ретінде Ж.Шаштайұлының «Біздің заманның Аязбиі» немесе Р.Сейсенбаевтың «Ешқайда бастамайтын баспалдақ» романдарын атауға болады.

Мәтін мен атау арасында ерекше қатынас бар: шығарма атауының мағынасы мәтінді толық оқып болғаннан кейін ашылады, яғни мәтінге талдау жасағаннан кейін барып шығарма атауының мәнін, оның мәтінмен байланысын түсінуге болады. «Кітап – атаудың толық көрінісі, ал атау – екі-үш сөзден тұратын қысқаша кітап».

Атау мен мәтіннің арасындағы арақатынас туралы Н.А.Кожина былай деп жазады: «...название является темой художественного сообщения... Текст же по отношению к названию всегда находится на втором месте и чаще всего является ремой. По мере чтения художественного текста заглавная конструкция вбирает в себя содержание всего художественного произведения... Функция номинации (присвоения имени) текста постепенно трансформируется в функцию предикации (присвоения признака) текста» [4, 130 б.].

Атауды дұрыс таңдау – автордың ой еңбегінің нәтижесі, шығармашылық әрекет кезінде мәтін атауы ауысуы да мүмкін. С.Мұқановтың

«Ботагөз» романы алғашында «Жұмбақ жалау», ал «Мөлдір махаббаты» «Адасқандар» деп аталған.

Сонымен, төмендегідей қорытындыға келуге болады:

1. Шығарма атауы – антропоним (кейіпкер есімі) немесе топоним (оқиғаның өту орны) болып келеді. Бұл, әсіресе, әдебиет дамуының алғашқы кезеңінде кеңінен етек алды.

2. Шығарманың атауы ақпараттық сипатта болады. Мұндай атаулар шығарманың негізгі проблематикасын білдіреді. Мысалы, С.Көбеевтің «Қалың мал», С.Торайғыровтың «Кім жазықты» романдары.

3. Концептуалды – атау-аллюзия, атау-метафора, атау-символ. Мұндай атаулар қазіргі қазақ прозасына тән болып келеді. Мысалға А.Алтайдың шығармаларын келтіруге болады: «Казино» т.б.

Атау қысқаша болған сайын, оның мағыналық салмағы арта түседі. Атау тек қана оқырманмен байланыс орнату үшін ғана емес, оны қызықтыру, эмоционалдық әсер етуге де бағытталады.

Мәтіннің атауы көп мағыналы болып келеді. Атау ретінде алынған сөз мәтінді оқыған сайын мағынасы ашылып, өзінің мағынасы кеңейте түседі. Бірақ атау мәтіннің бойындағы барлық шашыраңқы сөздердің мағынасын қосып қана қоймай, басқа шығармаларға жол сілтейді, олармен байланыс орнатады. Кейбір атаулар канатты сөздер ретінде де қалыптастып жатады.

Атаудың өзінде нақтылық пен жалпылық тоғысады. Атаудың нақтылығы оның мәтіндегі нақты бір жағдаймен байланыстылығында болса, атаудың жалпылығы – мәтіннің барлық қабаттарымен байланыстылығы.

Көркем мәтіндегі кілтті сөздер.

Кілтті сөздердің бірнеше ерекшеліктерін ажыратып көрсетуге болады:

1. Кілтті сөздердің мәтінде бірнеше рет қайталнуы, қолданылу жиілігі;

2. Кілтті сөздердің символдық қызмет атқаруы, бұл тұста кілтті сөздің өзі мәтін атауында берілуі мүмкін.

3. Мәтіннің екі мазмұндық деңгейін - ақпараттық және концептуалдық мазмұнын байланыстыруы.

Осыдан келіп кілтті сөздердің төмендегідей сипаттары анықталады: көп мағыналылығы, мағына жағынан күрделілігі, мәтінде олардың парадигмалық, синтагмалық байланыстардың іске асуы.

Көркем мәтіндегі жалқы есімдер.

Көркем шығарманың тілін зерттеуге арналған еңбектерде мәтіндегі жалқы есімдердің экспрессивті мүмкіндіктеріне басты назар аударылады. Антропонимдер мен топонимдер әдеби шығарманың басты кейіпкерлерінің образын жасауға, негізгі тақырып пен мотивтерді ашуға, көркем уақыт пен кеңістікі суреттеуде маңызды рөл атқарады. Олар тек мазмұндық-ақпараттық мәлімет қана емес, сонымен қатар астарлы мағынаны да танытады, идеялық-эстетикалық мазмұнды ашуға түрткі болады.

Зерттеуші В.А.Кухаренко «Интерпретация текста» атты еңбегінде жалқы есімдердің көркем мәтінді ұйымдастырудағы мағыналық қызметіне тоқталады: «Входя в художественный текст семантический недостаточным имя собственное выходит из него семантически обогащенным и выступает в качестве сигнала, возбуждающего обширный комплекс определенных ассоциативных значений» [5, 106 б.]. Ал Д.Е.Капанова мен Е.Б.Тяжина жалқы есімдердің көркем шығарма мәтінде семантизациялануы байқалатын жағдайларды санамалап көрсетеді: «...ол мәтіннің өн бойында бір рефрентті, яғни кейіпкерді білдіреді; есімнің мәтін ішінде көп рет қайталануы арқылы мәтінді біріктіргіш қызметіне ие болады, осылайша жалпы когезияны, мәтіннің жүйелілігі мен антропоорталығын тудырады; жалқы есімдер шығарманың жетекші тақырыбын ашуға, идеялық тұжырымы мен мәтіннің жалпы проспекциясын жүзеге асыруға көмектеседі; символ ретінде қызмет атқарады» [6, 100 б.].

Біріншіден, адам есімі кейіпкердің әлеуметтік тегін, ұлтын көрсетіп қана қоймай, тарихи-мәдени ортасынан да хабар береді. Бұған мысал ретінде Б.Майлиннің өз кейіпкерлеріне есім таңдау ерекшелігін атауға болады.

Екіншіден, кейіпкер есімі арқылы автор оған деген өз көзқарасын білдіреді. Бұл орайда О.Бөкей кейіпкерлерінің есімдері зерттеу қызығушылығын тудырады (Ақбота, Бархан, Дархан т.б.). О.Бөкейдің «Құм мінезі» повесінің «Құм мінезі» деген атауы мен негізгі кейіпкер Барханның есімі арасындағы сыртқы мағыналық байланыс шығармадағы психологиялық егіздеумен қабаттасады. Құм «сөйлейді, жылайды», оның шерін ұғатын – тек қана Бархан. Барлық сырын ішіне бүге бұйығып жатқан құмның күтпеген жерден оғаш мінез танытуы алда болатын Барханның күш-қайратына мінуінің хабаршысындай: «Осы сәтте қатты құйын көтерілгендей болды да жылдар бойы сіресіп жатқан айдаһардай ақырды. Әлгінде

ғана желге арқасын сипатып жым-жырт қалғыған әлгінде ғана тәңіріне табынып, дүниенің бар үзерін баз кешіп, жалыққандай есінеп-құсынап мантираған даланың талағы тарс айрылды. Шабына кім түртті, өз-өзінен буырқанып, өз-өзінен шамырқанып, екі езуі көпіршіп, бураша бұлқынып шыға келді... Иә, бүгін Қызылқұм бөтен мінез көрсетті! Неге ашуланды, ненің ырымы бұл?... Өне, Бархан көшкен құмның артынан қуып барады...» [7, 35 б.].

Үшіншіден, кейіпкерлердің есімдері олардың мінез-құлықтарынан да хабар беруі мүмкін (Д.Исабековтің «Қарғын» романындағы Жасын). Әсіресе, Б.Майлин кейіпкерлерінің есімдерінде мінеземелік сипаттама айқын байқалады. В.Савельева мұндай есімдерді «сөйлейтін» есімдер деп атайды. Б.Майлиннің «Айранбай» әңгімесіндегі бас кейіпкердің есімі – осындай «сөйлейтін» есім: «Айранбайдың үйіне кіріп келгенде-ақ нендей кәсіппен айналысатыны беп-белгілі. Отбасында кірлі қара тақтай, маңайы толған былғары, қайыстың қиқымы, біз, пышық, қайрақ, қалып, мұрындық қоқырсып жатыр.

Көйлексіз, жеңсіз күртеше тонды жалаңаш етіне киіп алып, Айранбай ескілеу етікті бастап жатыр. Оң тізесін баса жердегі қоқырсыған былғары қайыстың қиқымымен ойнап, шашы жалбыраған бір әйел бала отыр» [8, 79 б.].

Әңгіме кейіпкерінің ауызы айранға ғана жарыған жадау тіршілігіне қанағатшылдығы, әлсіздікке ұласқан әлжуаздығы, тағдырдың «ыстығында» айран боп ұйығандығы шағын шығарманың өн бойынан көрініп тұрады.

О.Бөкеевтің «Жетім бота» повесіндегі басты кейіпкердің Тасжан деп аталуының өзі жанының екіге, екіұдай күйге жарылуын ишаралайтын сияқты. Тасжан деп екі сөздің бірігуі арқылы автор бір адамның екіге бөлінген санасы мен ойын меңзейді. Тасжанның болмысындағы Тас пен Жанның тартысы ортамен, адамдармен, жағдаймен қарым-қатынасына байланысты бір «мені» бел алып отырады. Жазушы кейіпкер көңіл күйіндегі өзгерістер арқылы характердің даму қайшылығын көрсетеді. «Аққұсқа айналып, аспанға ұшып кеткен латыш қызы Тастың бөлініп қалған «жанын» жалғағандай. Енді ол – Тасжан» [9, 396 б.].

Төртіншіден, мәтіндегі антропонимдер баяндаушының немесе басқа бір кейіпкердің белгілі бір көзқарасын білдіруі де мүмкін. Кейде кейіпкер есімі сюжетке байланысты өзгеруі орын алады. Мысалы, Д.Исабековтің «Сүйекші» повесіндегі кейіпкер есімі сюжет барысында «Тұңғыш – Аманат – Кеңкелес – Диуана –

Үндемес» болып өзгереді. Осыны жазушы кейіпкер характерінің өзгеруімен жымдастыра сәтті суреттейді. Бұл есімдердің әрқайсысы оған тағдырдың тепкісі салған таңбалар. Тұңғыштың адамдық болмысынан біржолата айрылу процесінің кезеңдері оған қойылған аттармен байланысты. Повесть сюжеті Тұңғыш есімінің өзгеру тарихына негізделіп құрылған.

Сондай-ақ мәтінде кейбір есімдердің символдық мәні болады.

Жалқы есімдер өзара байланыса келіп, мәтіннің ономастикалық кеңістігін құрайды, аталмыш кеңістікті талдау барысында

шығармадағы әртүрлі кейіпкерлер арасындағы қарым-қатынастарды ашуға, олардың жан дүниесіне тереңірек бойлауға мүмкіндік туады.

Кейіпкердің есімі көркем мәтіннің негізгі бірлігі ретінде шығарманың атауы тәрізді мәтінді оқу барысында ашыла түседі. Бұл, әсіресе, шығарма атауы кейіпкер есімімен аталғанда анық көрінеді.

Көркем мәтінге филологиялық талдау жасағанда мәтіннің антропонимдік кеңістігіне баса назар аудару қажет. Мәтінді түсіну үшін кейіпкер есімінің этимологиясын, басқа есімдермен байланысын ескеру керек.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

1. Корман Б.О. Изучение текста художественного произведения. – Москва: Просвещение, 1972. – 113 с.
2. Есембеков Т.У. Көркем мәтінді талдау негіздері. – Алматы: Қазақ университеті, 2009. - 96 Б
3. Гальперин И.Р. Текст как объект лингвистического исследования. – Москва: Наука, 1981. – 138 с.
4. Кожина Н.А. Заглавие художественного произведения: Структура, функции, типология (на материале русской прозы XIX-XX в.). - Москва, 1986. - 230 с.
5. Кухаренко В.А. Интерпретация текста. – Москва, 1988. - 192 с
6. Капанова Д.Е., Тяжина Е.Б. Көркем шығармадағы жалқы есімдердің семантикасы // С.Торайғыров атындағы ПМУ хабаршысы. – 2017. - №3.
7. Бөкеев О. Үркер: хикаялар. – Алматы: Жазушы, 1971. – 136 б.
8. Майлин Б. Повестер, әңгімелер. – Алматы: Жазушы, 1977. – 544 б.
9. Бөкеев О. Біздің жақта қыс ұзақ. Повестер. – Алматы: Жалын, 1984. – 432 б.

Құралқанова Ботақоз Шайкенқызы

Лауазымы: филология ғылымдарының кандидаты, қазақ тілі және әдебиеті кафедрасының доценті, Павлодар мемлекеттік педагогикалық университеті

Пошталық мекенжайы: 140000, Қазақстан Республикасы, Павлодар қ., Естай к-сі, 134/2-үй, 27-пәтер

Ұялы тел.: +77712771955

Көркем мәтіндегі авторлық ұстанымды көрсету тәсілдері

Құралқанова Ботақоз Шайкенқызы

Должность: кандидат филологических наук, доцент кафедры казахского языка и литературы, Павлодарский государственный педагогический университет

Почтовый адрес: 140000, Республика Казахстан, ул. Естая 134/2-27

Сот. тел.: +77712771955

Способы дать авторскую позицию в художественном тексте

Kuralkanova Botakoz Shaikenkyzy

Position: Candidate of philology sciences, associate professor of the department of Kazakh language and literature, Pavlodar State pedagogical university

Mailing address: 140000, Republic of Kazakhstan, Pavlodar, Estai st. 134/2-27

Mob. Phone: +77712771955

Ways to give the author's position in the artistic text